

„A mi Szigethalmunk“ pályázatról

Örömteli nap volt október 7. Gyerekek és felnőttek izgatottan gyülekeztek a Községi Könyvtárban: eredményhirdetését vártuk mindannyian „A mi Szigethalmunk“ c. pályázatnak.

A Községi Könyvtár által meghirdetett és a szigethalmi Önkormányzat, illetve Fáki László polgármester által támogatott pályázatra 29 pályamű érkezett. Mindegyik értékes hozzászólásokat tartalmazott, nehéz volt a helyezettek kiválasztása. A zsűri tagjai voltak: Fáki László (a zsűri elnöke), Reményi Sándorné (képviselőjelölt), Tóthné Kelemen Lilla (tanárnő), Miklós Istvánné (a Gyermekjóléti Szolgálat vezetője), Somodi Gyuláné (tanárnő), Csapó Lajos (az AMME vezetője, a szigethalmi művészek képviselőjében), Kürti Zoltán (festőművész) és Luttenberger Katalin (könyvtáros). Az eseményre átrendezett könyvtári tér ismét kicsinek bizonyult, minden szék, minden zug megtelt érdeklődővel. A máskor szokásos zsongást várakozásteljes csend váltotta fel. A pulton sorakoztak a kisiskolások pályázatra beküldött rajzai. A zsűri elnöke barátságos és méltató szavakkal nyitotta meg a díjátadó ünnepséget. A jelenlévők érezhették a bensőséges hangulatot, hogy milyen jó örülni más örömeinek is. Mindhárom kategóriában az I. helyezettek Panasonic hordozható sztereó rádiós magnót CD-s lejátszóval, a II. helyezettek Panasonic fényképezőgépet, a III. helyezettek pedig Panasonic rádiós sétálómagnót nyertek. A különdíjasok Szigethalom története videokazettát és értékes, a természetéről, a Földről, a környezetről szóló könyvajándékokat kaptak. A helyezést el nem érők sem mentek el üres kézzel, mindenki, a csak rajzokat készítőket is kaptak könyveket, édességet és oklevelet, emléklapot. Ez utóbbi Szabó Zoltán munkáját dicséri. A könyvajándékokat Bíró Endre támogatásával biztosítottuk.

Az alsótagozatos iskolások kategóriájában Balogh Rebeka örvendezhetett a fődíjnak. Második helyezett lett Tamás Tímea, a harmadik díjat pedig Csicsiri Dániel nyerte el. Különdíjjal jutalmazta a zsűri Csicsiri Dorottyt és a Szent István Általános iskola speciális tagozatának tanulóit: Sallai Borbálát, Beleznyai Bélát, Oláh Tibort, Szabó Tamást, Faragó Rolandot, István Sándort és Kanalas Jánost. Felkészítő tanáraik: Áshinné Bak Ágnes és Balázs-Piri Félixné tanárnők segítségével készítették szép és jó rajzokkal kísért csoportos pályamunkájukat.

A felsőtagozatos tanulók kategóriájában az első díjat Nagy Tímea vehette át. Második helyezettként az értékes fényképezőgéphez Gyeszát Tímea örülhetett, megosztott harmadik helyezést ért el Szelecki Viktória és Molnár Ágnes.

A kategória különdíját frappáns versével érdemelte ki Miszlay Bettina és Praszlicska Anikó. A verset a mostani Szigethalmi Híradóban bemutatjuk.

Ugyancsak különdíjban részesült Adelmayer Dóra. Végül, de nem utolsósorban a középiskolások csoportjában Kereki Zsuzsa érdemelte ki színvonalas munkájával az első helyezettnek járó díjat, a második pedig testvére, Kereki Ádám lett. Itt kell megemlítenünk: nagyon sajnáltuk, hogy csak két gimnazista nyújtott be pályamunkát. Szeretnénk, ha a jövőben hasonló alkalmakkor több középiskolás vállalkozna a feladatra! Úgy látjuk, hogy a pályázó gyerekek jó társak lesznek a környezet megóvásában, ha gondolataikat tettekre váltják és felnőtteknek, gyerekeknek egyaránt jó példával járnak elől! A frissen megválasztott képviselők is meríthetnek munkájukhoz a gyerekek jobbnál jobb gondolataiból, ötleteiből.

Miszori Sándorné
könyvtárvezető

A gyerekek pályamunkáiból:

„Szigethalom”

Miszlay Betty és Praszlicska Anikó verse

Szépen süt a mi napunk,
és szépen fejlődik a falunk.

Van egy kéklő folyónk
és rengeteg rossz utunk.

Lehetne több növény és egy bank,
kéne egy szép játszótér meg egy virágzó park.
Legyen kevesebb kocsmá és egy csúszdás uszoda.
Minden hónapban legyen bál,
ami szeptemberig meg sem áll.

Balogh Rebeka 9 éves, Szt. István Általános Iskola III. C osztályos tanuló pályaműve:

„A mi Szigethalmunk”

Szüleimmel gyakran kimegyünk futni vagy biciklizni a szigethalmi erdőbe. Gyakran látunk özikeket, szép madarakat, nyuszikat. Sajnos nem minden ilyen vidám ott. Szomorúan látjuk, hogy az út menti erdősávban egyre több szemét van eldobálva. Papírok, nejlonzacskók, rossz cipők és a kertekben levágott fű, és kidobált növények mellett sok konzerves doboz és üvegtörmelék található. Úgy gondolom, ez így nem szép. Nem kellene így legyen, hisz a tiszta erdő sokkal szebb lenne! Elgondolkoztam, mit lehetne ez ellen tenni?

Szerintem a felnőttek, de még mi gyerekek is sokat tehetünk az erdő tisztaságáért. Mindenekelőtt a polgármester bácsi elrendelhetné, hogy az erdő ösvényeinek bejáratához tegyenek ki nagy szemetes konténereket, hogy a környékbeli emberek ne az erdőbe, hanem ezekbe a szemetesekbe dobálják a hulladékot.

Kellenének még szerte az erdő ösvényei mellé, kisebb szemetes kukák, amiket rendszeresen ürítenének, hogy a kirándulóknak ne kelljen a bokrok közé dobálniuk a szemetet.

Ha mindez megvan, akkor lehetne szemétyűjtési akciót rendezni az iskolásoknak, (vagy akár a felnőtteknek, például falunapon!) és szemetes zsákokkal, kesztyűvel össze lehetne szedni a sok szemetet, úgy, ahogy azt mi is tettük a testvéremmel. Ez után levelet dobhatnának be a gyerekek minden környékbeli ház postládájába, amiben felhívnák a lakók figyelmét az új szemetesekre, és megkérnék őket, vigyázzanak a tisztaságra, ne szennyezzék a környezetet. Például ilyen levélre gondolok:

Kedves Felnőttek!

Barátainkkal sokat dolgoztunk azon, hogy újra szép, tiszta legyen az erdő. Szeretnénk megkérni benneteket is, hogy vigyázzatok a tisztaságra. Az ösvények bejáratánál nagy konténereket találhattok, kérjük, ebbe hordjátok a nagyobb hulladékokat. Szerte az erdőben is szemetesek léteek felállítva, séta vagy kirándulás közben ezeket használjátok! Ha azt látnátok, hogy valaki a bokrok alá borítja a szemetet, figyelmeztessétek őt is az új rendre, hogy az erdő tiszta maradhasson, és mi gondtalanul játszhatunk benne. Köszönettel: a gyerekek

Jó lenne ezt a levelet a helyi újságokban, így a Szigethalmi Híradóban is megjelentetni, hogy minél többen olvashassák. Ha újra szép lenne az erdő, és sok kiránduló járná, talán a játszótéren is fel lenne előbb-utóbb újítva. Milyen jókat lehetne ott játszani...

Ezen felül, mi is jó példát mutathatunk a társainknak, úgy, hogy a szemetet soha nem dobjuk el az utcán vagy az iskolában, hanem mindig a szemetesbe rakjuk. Anyukámtól hallottam, hogy vannak olyan országok, ahol a szemetet válogatva gyűjtik. Külön a papírhulladékot, műanyagot, üveget és a veszélyes hulladékokat: az elemeket. Ezt szelektív szemétyűjtésnek nevezik. Nálunk még nem nagyon van ilyesmi, pedig nagyon jó volna, mert úgy a szemét nagy része újra feldolgozható lenne, és a szeméttelteleprek nem kerülne olyan sok. A legfontosabb mégis az volna, ha mi gyerekként még most megtanulnánk, hogy sehol nem szabad szemetelni. Talán akkor felnőttként se csinálunk majd szemétdombot az erdőből. Ez a pályázat is segíthet ebben, mert elgondolkozunk közben arról, mit teszünk rosszul, és min tudnánk változtatni. Én is rájöttem, hogy bizony nehéz munka összeszedni a szemetet...”